

جلسه ۲۱۸ (ج)

۹۰/۲/۱۴

بسم الله الرحمن الرحيم

« در سند خبر گفته شده عن غیر واحد لذا خبر مرسلا به ابهام واسطه می باشد و اما از این خبر شاعبه استحباب می آید زیرا یک حکم عمومی باید با صراحت بیان شود پس حالا که اینطور نیست معلوم می شود که این حکم مخصوص به خودشان بوده است این خبر علاوه بر ضعف سند و مرسل بودن دارای شاعبه استحباب نیز می باشد بنابراین نمی تواند در مقابل آن چهار خبری که دیروز خواندیم قرار گیرد و با آنها معارضه کند .

و اما خبر ۵ از این باب ۲۴ این خبر است : « ویاًسناه عن حفص بن البختری ، عن أبی عبدالله (ع) قال : يقضى المغمى عليه ما فاته » . حفص بن بختری از طبقه ۵ است و خوب می باشد اما طریق شیخ به او ضعیف می باشد پس این خبر نیز سندی ضعیف است بنابراین دو خبر ۴ و ۵ که امروز خواندیم هر دو ضعیف می باشند ولی آن ۴ خبری که دیروز خواندیم یعنی اخبار ۱ و ۲ و ۳ و ۶ از همین باب ۲۴ همگی صحیح السند بودند ، بعلاوه این دو خبر معرض عنہ اصحاب می باشند ولی آن ۴ خبر مأمور به اصحاب هستند بنابراین با توجه به اطلاق به این اخبار نتیجه این می شود که بر مغمی علیه قضا واجب نمی باشد سوء سبق منه النية الصوم ألم تسقی . بقیه بحث بماند برای جلسه بعد... .

و الحمد لله رب العالمين اولاً و آخرأ و صلی الله على

محمد و آلہ الطاهرين

دیروز عرض کردیم که اگر از مغمی علیه روزه اش فوت شود قضا ندارد اعم از اینکه قبل از اغماء نیت کند و بعد در أثناء روز بیهودشی حاصل شود یا اینکه اصلاح نیت نکرده و چند روز بیهودش بوده باشد ، روایات مربوط به این بحث را نیز دیروز خواندیم . خوب و اما جمله ؛ سواء ذی الصوم قبیل الإغماء ألم لا ، که در کلام صاحب عروة آمده نظر دارد به کلام شیخ مفید و شیخ طوسی و سید مرتضی چرا که این سه بزرگوار فرموده اند اگر نیت صوم کرده و بعد إغماء حاصل شده قضا ندارد و إلّا اگر نیت نکرده باید قضا کند ، در واقع اینها إغماء را مثل نوم حساب کرده اند زیرا در نوم اگر سبق نیت باشد قضا ندارد لذا اینها حکم إغماء و نوم را یکی حساب کرده اند .

عرض کردیم که در مورد حکم نوم شکی نیست ولی در مورد إغماء روایاتی داریم که اطلاق دارند و دلالت دارند براینکه اگر إغماء باعث شود روزه از کسی فوت شود قضا ندارد سواء سبق منه النية للصوم ألم یسبق که نظر ما نیز همین است .

عرض کردیم که اخبار مربوط به این بحث در باب ۲۴ از ابواب من یصح منه الصوم قرار دارند ، دیروز اخبار ۱ و ۲ و ۳ و ۶ از این باب را خواندیم که این اخبار دلالت داشتند براینکه بر مغمی علیه واجب نیست که روزه و نمازش را قضا کند زیرا در إغماء اختيار دست انسان نیست بلکه غالب الله علیه می باشد ولی خواب اینطور نیست زیرا در خواب اختيار دست خود انسان است و با مقداری تکان دادن و صدا زدن انسان از خواب بیدار می شود .

خوب و اما خبر ۴ و ۵ از این باب ۲۴ را نخواندیم که امروز می خوانیم ، خبر ۴ این خبر است : « و عنہ ، عن غیر واحد ، عن منصور بن حازم ، عن أبی عبدالله (ع) أنه سأله عن المغمى علیه شهراً أو أربعين لیلة ؟ فقال : إن شئت أخبرتك بما آمر به نفسی و ولدی أن تقضی كلّ مافاتك